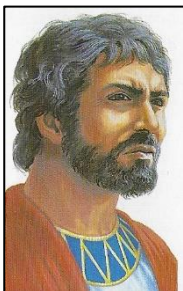

Aan de rechter Samuël legt het volk hun wens voor: "We willen een koning die ons bestuurt en ons voorgaat in de strijd". God zegt tegen Samuël dat hij een koning moet aanstellen.

Aanstelling tot koning

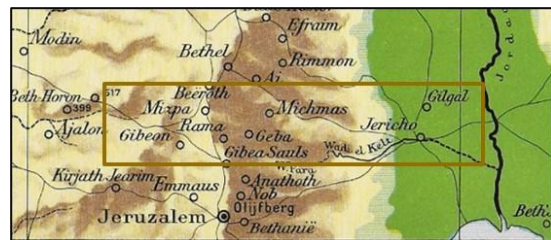
Samuël ontmoet Saul die op zoek is naar weggelopen ezellen. Saul, een 30-jarige lange en goedgebouwde jongeman, is een zoon van de Benjaminit Kis. Samuël brengt hem op het spoor van de ezellen en eet met hem. Hij heeft een vertrouwelijk gesprek met Saul. Als hij hem de volgende morgen uitgeleide doet, vertelt hij Saul wat God met hem voorheeft. Samuël giet een kruikje olie over het hoofd van Saul: "Hierbij zalft de HEER u tot vorst over het volk dat hem toebehoort".

Samuël wijst Saul waar hij de ezellen kan vinden. Onderweg daarnaartoe wordt Saul gegrepen door de Geest van God, raakt in vervoering en wordt een ander mens.

Samuël roept het volk bijeen in Mispa. Hij laat hen per stam en per familie opstellen. Door het lot wordt de stam Benjamin aangewezen, daarna de familie Kis en uiteindelijk Saul. Deze houdt zich echter schuil tussen de ezels met bagage. Als hij tevoorschijn komt, ziet het volk zijn rijzige gestalte en

juicht "Leve de koning". Samuël herinnert het volk nogmaals aan hun verwerping van God als hun Koning en aan de verplichtingen die zij op zich nemen bij dit koningschap. Saul keert terug naar huis, samen met een leger van dappere krijgslieden.

Eerste oorlogsdaad van Saul

Koning Nachas van de Ammonieten belegert de stad Jabes in Gilead. De inwoners van Jabes zoeken hulp om de stad te ontzetten. Saul hoort dit en ontsteekt in woede. Hij roept alle stammen ten strijde. Hij doet dit door stukken ossenvlees met de boden mee te geven en dreigt dat het de runderen zo zal vergaan van ieder die niet mee gaat. Massaal komen de stammen samen, een leger van 330.000 krijgslieden. De Ammonieten worden verpletterend verslagen. Saul: "Vandaag kwam God Israël te hulp".

Samuëls laatste toespraak

In Gilgal komt het volk bijeen en daar wordt het koningschap plechtig bevestigd en wordt Saul feestelijk als koning ingehuldigd. Samuël spreekt het volk voor de laatste keer toe en herinnert hen aan zijn werk als rechter, hoe het volk zondigde en uiteindelijk een koning wilde. God Zelf geeft via onweer en regen te kennen het koningschap ontoelaatbaar te vinden, maar het volk hoeft niet bang te zijn zolang het Hem trouw blijft en Hem van harte dient. "Maar als u volhardt in het kwaad, zal het met u en met uw koning zijn gedaan".

Saul gaat de fout in

Koning Saul voert oorlog tegen alle omringende vijanden: Moab, Ammon, Edom en de Filistijnen. Steeds behaalt hij de overwinning. Hij wordt steeds machtiger, verslaat de Amalekieten en verlost zo Israël van zijn plundersaars. Als Saul echter meer dan eens niet Gods opdrachten uitvoert, verspeelt hij Gods gunst.

■ Saul voert fel oorlog tegen de Filistijnen. Bij elke strijd brengt Samuël gewoonlijk een offer aan God. Als het leger van Saul echter eens in de knel komt, gaat Saul niet op Samuël wachten, maar brengt tegen de afspraak in zelf een offer. Hij houdt zich zo niet aan Gods gebod en zijn koningschap zal daarom niet standhouden. Samuël geeft aan dat God een man naar zijn hart zal zoeken om hem koning te maken.

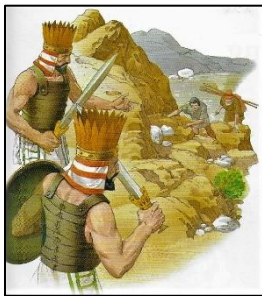
■ Via Samuel laat God weten dat Saul tegen de Amalekieten moet strijden om hen te straffen voor wat ze Gods volk tijdens de woestijnreis hebben aangedaan. Saul mag niets en niemand sparen, alles is een offer aan God. Saul trekt met een leger van 210.000 man naar Amalek en vernietigt de Amalekieten en hun toebehoren. Alleen hun koning Agag en het beste vee laten ze in leven. Samuël laat Saul weten dat God het betreurt hem koning te hebben gemaakt. "Want hij heeft Mij de rug toegekeerd en

Gehoorzaamheid
is beter dan offers

doet niet wat Ik hem heb opgedragen". Saul geeft als reden op dat hij het vee voor een offer aan God heeft gespaard. Nee, zegt Samuël, je hebt de opdracht van God verworpen; daarom verwerpt Hij jou als koning. Gehoorzaamheid is beter dan offers. Saul verootmoedigt zich, maar Gods verwerping blijft, er komt een andere koning. Samuël hakt eigenhandig alsnog Agags hoofd af. Samuël wil Saul daarna niet meer zien, maar treurt wel om hem.

Jonatans heldendaad

In één van de oorlogen tegen de Filistijnen kost een onverstandig besluit van Saul bijna het leven van zijn zoon Jonatan. De Filistijnen brengen met een grote legermacht Israël in het nauw. Jonatan steekt, zonder dat iemand het weet, met zijn wapendrager de bergpas over. Ze spreken af, als de wachtposten van de Filistijnen

hen zien en zeggen "Kom maar op", dan zal God de Filistijnen aan hen uitleveren. Dit gebeurt, zodat Jonatan en zijn wapendrager naar boven klimmen en 20 wachtposten doden. Er gaat een siddering van angst voor God door het leger van de Filistijnen. De Israëlieten zien dit en Saul en zijn mannen storten zich in de strijd. De verwarring is zo groot dat de Filistijnen op de vlucht slaan. Saul verbiedt zijn al uitgeputte soldaten tijdens de achtervolging ook maar iets te eten. "Vervloekt wie iets eet

vóórdat ik mij op de vijand heb gewroken". Jonatan heeft geen weet van deze vervloeking en eet onderweg van overvloedige honing. Eén van de soldaten vertelt hem van het bevel van zijn vader. Jonatan noemt het een onverstandig bevel. Saul is van plan de volgende dag de vijand verder te achtervolgen om hen te vernietigen. Hij vraagt aan God of hij zal overwinnen, maar God antwoordt niet. Saul begrijpt dat er een zonde is begaan en laat God de schuldige aanwijzen. Als Jonatan wordt aangewezen, bekent deze wat hij heeft misdaan en is hij bereid te sterven. Saul wil de straf uitvoeren, maar de soldaten protesteren daar hevig tegen. Jonatan heeft vandaag immers voor deze grote overwinning gezorgd. De soldaten pleiten Jonatan vrij en hij wordt niet gedood. Saul ziet af van achtervolging van de Filistijnen.

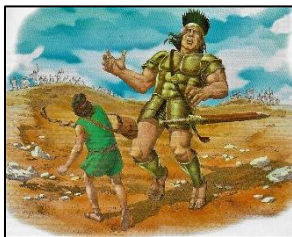
David tot koning gezalfd

Samuël treurt om de verwerping van Saul. God geeft hem echter te kennen dat hij naar Isaï in Bethlehem uit de stam Juda moet gaan om daar één van zijn zonen tot nieuwe koning te zalven. God zal hem daar aanwijzen welke van de zonen. Samuël laat de zonen aan hem voorbijgaan. De oudste heeft een rijzige gestalte, maar God geeft aan dat deze niet door Hem is uitgekozen. "De mens kijkt naar het uiterlijk, maar God kijkt naar het hart". Al de zonen van Isaï komen voorbij, maar geen van allen is het. Nu blijkt de jongste zoon nog als herder bij het vee te zijn. Die wordt gehaald en deze zoon wordt door Samuël gezalfd. Zijn naam is David, een knappe jongen met rossig haar en sprekende ogen. Vanaf dat moment is David doordrongen van de Geest van God.

David overwint Goliat

In een nieuwe oorlog staan de Filistijnen tegenover de Israëlieten. Een Filistijnse kampvechter bespot Israël en hun God en daagt hen elke morgen uit iemand te sturen voor een tweegevecht. De winnaar is bepalend voor wie onderworpen wordt. Als David proviand naar zijn broers in het leger brengt, hoort ook hij het gehoon van deze kampvechter Goliat en laat zich informeren over hem. Saul hoort hiervan en laat David bij zich komen. David biedt aan het gevecht met Goliat aan te gaan. Hij meent dat hij dat kan, want hij is als herder gewend ook wilde dieren te bestrijden en te doden. Deze onbesneden Goliat zal het net zo vergaan. Saul laat hem zijn harnas aantrekken, maar daar kan David niet mee overweg. Hij gaat Goliat tegemoet in zijn herderskleren en zijn slinger met stenen. "Ik daag jou uit in de naam van de God van Israël die je hebt beschimpt. Ik zal je doden zodat de hele wereld weet dat Israël een God heeft". David rent op Goliat af en doodt hem met een steen uit zijn slinger. De Filistijnen vluchten in paniek. Het leger van Israël achtervolgt hen en doodt velen. David brengt het hoofd van Goliat bij Saul.

David bij Saul in dienst

Gods Geest heeft na de verwerping koning Saul verlaten. Daarvoor in de plaats komt een kwade geest die hem kwelt. Zijn dienaren regelen een lierspeler die de koning kan opbeuren. Zij brengen de goed bekend staande David bij Saul, die bij hem in dienst komt. Steeds als de kwade geest hem kwelt, speelt David op zijn lier. Saul raakt op hem gesteld en benoemt hem tot zijn wapendrager. David blijft aan het hof en wordt bevriend met Jonatan. Alle veldtochten die David in opdracht van Saul onderneemt, brengt hij tot een goed einde. Saul benoemt hem daarom tot legeraanvoerder met instemming van de soldaten en hovelingen.

Saul wordt jaloers op David

Na de overwinning op de Filistijnen worden Saul en David in alle steden feestelijk bejubeld: "Saul versloeg ze bij duizenden, David bij tienduizenden". Hieraan ergert

Saul zich (straks geven ze hem nog het koningschap) en begint vanaf dat moment David te wantrouwen. Dat merkt David als Saul weer eens gekweld wordt door de boze geest en David weer op de lier speelt. Saul werpt een speer naar hem. David ontwijkt tot tweemaal toe. Saul wordt bang, omdat

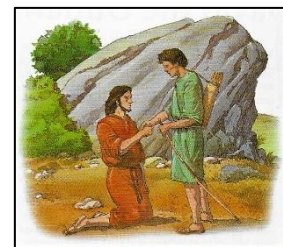
hij merkt God niet meer hem, maar David bijstaat. Door David veelvuldig op oorlogspad te sturen, hoopt Saul dat David zal sneuvelen. Hij biedt zelfs zijn oudste dochter aan als vrouw op voorwaarde van vele veldtochten tegen de Filistijnen ("Laten die hem maar doden"). Maar David heeft steeds succes in de veldtochten en sneuvelt niet. Heel het volk draagt hem op handen. Saul heeft inmiddels zijn oudste dochter aan een ander gegeven, maar belooft nu zijn dochter Michal, die verliefd op David was geworden. Wel op voorwaarde dat David 200 voorhuiden van Filistijnen bij hem inlevert. Weer met de hoop dat David zal sneuvelen. David voldoet aan de gestelde voorwaarde en krijgt Michal tot vrouw. Sauls angst voor David neemt nog meer toe en hij beschouwt hem vanaf nu als aartsvijand. David oogst met zijn veldtochten steeds meer roem.

David vlucht voor Saul

Saul maakt openlijk aan zijn hovelingen en aan Jonatan bekend dat hij de dood van David wenst. Jonatan springt voor hem in de bres en Saul laat zich overreden. Maar als David weer een overwinning behaalt, werpt Saul opnieuw een speer naar David om hem te doden. David vlucht naar huis. Zijn vrouw Michal helpt met een list hem te ontkomen als Saul hem thuis komt ophalen.

- David vlucht naar Samuël en deelt met hem wat Saul hem aandoet. Saul stuurt tot drie keer toe soldaten om David gevangen te nemen, maar allen raken in vervoering bij het zien van de profetengemeenschap van Samuël die in vervoering is. Als Saul er zelf heen gaat, gebeurt met hem hetzelfde: "Hoort Saul nu ook al bij de profeten?".

- David vlucht naar Jonatan en opnieuw bemiddelt deze voor hem. Maar tevergeefs. De vrienden David en Jonatan sluiten een vriendschapsverbond, waarbij David belooft de nakomelingen van Jonatan altijd goedgezind te blijven: "Moge God je daaraan houden".

- In zijn wel tien jaar durende jacht op David doet Saul vele, overigens mislukte, pogingen David te doden. Er vinden diverse gebeurtenissen plaats tijdens Davids vlucht: Hij eet toonbroden uit de tabernakel en neemt het zwaard van Goliat mee, waarna Saul alle priesters doodt (alleen Abjatar ontkomt en voegt zich bij David). Hij stelt zich uit angst als een gek aan bij de Filistijnen. Hij leeft in grotten en spelonken en velen, zijn broers en vele ruige mannen, sluiten zich bij hem aan, een groep van wel 600 man. Hij brengt zijn ouders in veiligheid in Moab. Hij bevrijdt de door de Filistijnen belegerde stad Keila, maar vlucht weg als Saul hem daar gevangen wil nemen. Jonatan komt hem tijdens zijn vlucht bemoedigen. Verraden door de inwoners van Zif vindt Saul de verblijfplaats van David. Verborgen in een spelonk krijgt David de kans Saul te doden, maar hij weigert de gezalfde om te brengen. In

het daarop volgende gesprek met Saul pleit David ervoor hem met rust te laten. Saul erkent dat God David tot koning zal maken. Hij laat David beloven zijn nakomelingen niet uit te roeien. Beiden gaan hun eigen weg. In deze tijd komt Samuël te overlijden.

- In de tijd van rust is David in de woestijn, waar hij het vee van de schatrijke Kalebiet Nabal beschermd. David laat Nabal vragen hem en zijn mannen daarvoor eten te geven. Maar de gewetenloze Nabal peinst er niet over. Als David hem wil straffen, komt zijn vrouw Abigaïl, een schrandere en mooie vrouw, David tegemoet met geschenken. Ze pleit voor haar man (volgens haar een domme praatjesmaker) door een beroep te doen op het geweten van David als toekomstig vorst van Israël. David aanvaardt haar verontschuldiging. Als Abigal de volgende morgen Nabal vertelt wat ze gedaan heeft, blijft zijn hart stilstaan en sterft hij tien dagen later. David trouwt met weduwe Abigaïl. Hij heeft inmiddels ook Achinoam tot vrouw genomen. Saul heeft Davids vrouw Michal aan een andere man gegeven.

- Als Saul weer op aanwijzen van de inwoners van Zif achter David aangaat, spaart David opnieuw Sauls leven. Saul ligt te slapen in hun kamp, omringd door slapende soldaten. Stiekem gaan David en nog twee mannen erheen. Hoewel zij Saul kunnen doden, wil David dit weer niet. Ze nemen wel Sauls speer en kruik mee terug. De volgende morgen spreekt David op veilige afstand de soldaten aan. Hij beschuldigt hen dat ze niet goed over de koning hebben gewaakt en laat de speer en kruik zien. Saul hoort David en begrijpt dat hij weer is gespaard. David vraagt Saul wat hij toch heeft gedaan dat hij hem zo opjaagt. Is dit de bedoeling van God? Saul verootmoedigt zich en belooft David met rust te laten. Ze spreken samen hun vertrouwen in God uit over de toekomst en gaan zo uit elkaar.

- David is er toch niet gerust over en zoekt een veilig heenkomen, nu bij de Filistijnen, want daar zal Saul hem niet komen opjagen. Koning Achis van Gat wijst Siklag als woonplaats aan. Hij en zijn mannen verblijven daar 16 maanden en zij stellen zich beschikbaar voor Achis. Regelmatig trekt David er op uit in het gebied van de Filistijnen, overvalt daar stammen, doodt iedereen en neemt alles mee. Tegen Achis liegt hij en zegt dat het stammen van Israël betreft. David krijgt het vertrouwen van koning Achis die denkt dat hij het nu wel verbruid heeft bij de Israëlieten en hem voortaan zal dienen.

- De Filistijnen voeren weer oorlog met Israël. Achis gaat ervan uit David zich bij hem aansluit. Maar de andere Filistijnse stadsvorsten vertrouwen dit niet en David moet terugkeren naar Siklag. Als zij daar aankomen, zien ze dat de stad is verbrand. De Amalekieten hebben in hun rooftocht de stad geplunderd, verbrand en de inwoners meegenomen. David en zijn mannen zijn ten einde raad. De mannen zijn verbitterd en dreigen David te stenigen. David raadpleegt God en hoort dat hij de Amalekieten kan achtervolgen, hen zal inhalen en de mensen zal bevrijden. Zo gebeurt het ook. De Amalekieten worden overvallen en een dag lang bestreden. Alles wat zij hadden weggeroofd wordt weer naar huis meegenomen.

Tijdens de langdurige rondzwervingen als opgejaagd wild in zijn vlucht voor Saul heeft David geleerd helemaal op God te vertrouwen.

Saul bezoekt geestenbezweerster

In de laatst genoemde strijd met de Filistijnen komen de legers tegenover elkaar te staan. Als Saul het kamp van de Filistijnen ziet, grijpt de angst hem aan. Hij roept God aan, maar die antwoordt op geen enkele wijze. Saul wil daarom naar een geestenbezweerster; dit ondanks het feit dat hij alle geestenbezwinging en waarzeggerij had verboden. Hij vermomt zich en gaat naar de dodenbezweerster in Endor. Hij laat haar de geest van Samuël oproepen. Als ze dat doet, merkt ze dat het Saul zelf is die bij haar is. Maar Saul stelt haar gerust. Samuël vraagt Saul waarom hij hem opgeroepen heeft. Saul geeft aan dat God hem niet antwoordt en dat hij geen uitweg meer ziet. Samuël brengt in herinnering hoe alles is gegaan en dat God daarom aan David het koningschap zal geven. Om zijn ongehoorzaamheid zal God Saul nu ook aan de Filistijnen uitleveren en zullen hij en zijn zonen gedood worden. Als Saul dit hoort valt hij flauw. Nadat hij wat eet, komt hij op krachten en vertrekt.

Sauls dood

In de strijd van de Filistijnen met Israël slaat het leger van Israël op de vlucht. Velen sneuvelen. De Filistijnen dringen door tot Saul en zijn zonen. Ze doden de drie zonen, waaronder Jonatan. Saul ziet zijn dood aankomen en beveelt zijn wapendrager hem te doden, want hij wil niet dat de onbesneden Filistijnen dat doen. Deze weigert, waarna Saul zichzelf in zijn zwaard stort en de dood vindt. De Israëlieten in die streek verlaten hun dorpen en de Filistijnen nemen ze in bezit. De Filistijnen onthoofden Saul en zijn lijk wordt aan de stadsmuur genageld. Als de inwoners van Jabes dit horen, halen zij de lichamen van Saul en zijn zonen op en begraven hen in Jabes.

